

Előfizetési árak:
 1. félévre . . . 10 ft. — kr.
 2. félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajo szállásával
 szomban.
 Tovább az előfizetésekre és a lap
 szétküldésére vonatkozó fölszó-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szerkesztésére
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Keziratok vissza nem adnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 16

A rebellis kormánypart.

Pécs, 1895. május 9.

Megdöbbenve állnak a kormánypart függetle-
 nebb elemei a kétségbevonhatlan tény előtt, hogy
 Magyarország menthetlenül be van kebelezve az
 osztrák birodalomba, hogy a dualizmus nem egyéb
 szemfényvesztő játéknál, a magyar kormány pedig
 a birodalmi közös kormány végrehajtó eszközénél.

A függetlenségi és 48-as párt ezt már egy
 negyedszázad óta hirdeti s ma már a kormány-
 part főközlönye, a „Nemzet” is kénytelen beval-
 lani, hogy „Magyarország nem egyéb, mint az
 összbirodalomnak autonom tartománya s a magyar
 kormány nem a magyar államiság semmi más
 hatóságnak alá nem rendelt kifejezése, hanem a
 birodalmi közös kormány alárrendelt közege.”
 Siet azonban ehhez a rebellis elmélekedéshez hoz-
 zátenni a hűséges mameluk lap, hogy „Deák Fe-
 renc művéből azonban mindez nem következett.”

Mi pedig százszor is és ezerszer is azt mond-
 juk, hogy igenis, a hatvanhetes kiegye-
 zésből ennek kellett következnie. —
 Kossuth Lajos már 1867-ben Deák Ferenchez
 intézett nyílt-levelében látnoki ihlettel jósolta meg,
 hogy Magyarország a közösügyes kiegyezéssel
 oly lejtőre lépett, mely menthetlenül
 sodorja az osztrák birodalomba való
 végleges beolvastás örvénye felé.

Nem jut eszébe senkinek Deák Ferenc inten-
 ciójának tisztaságát vagy hazafias voltát kétségbe
 vonni, az azonban kétségtelen, hogy sem az
 osztrák centralisták véghetlen szívósságát és hal-
 talmát, sem a magyarok hajlékonyságát s a mé-
 zeszmadzag után is kapkodni szerető természetét
 nem ismerte és ennélfogva számitáson kívül is
 hagyta akkor, a mikor azt remélte, hogy neki a
 kiegyezéssel csak az alapot kell megteremtienie,
 melyen a nemzet lábát megvetve, erős kézzel fog
 állami önállósága és függetlensége fokozatos fej-
 lesztésén munkálkodni.

A hatalom két legfőbb eszközét, a hadsere-
 get és a diplomáciát a centralisták nem bocsátot-
 ták ki kezükből; siettek aztán még a vám- és
 kereskedelmi szövetség, bankkegyezményével köz-
 gazdasági függetlenítést is lenyügözni: hogyan
 lehetett volna, hogy a nemzet fokozat-
 osan fejlődjék önállóságban és függetlenségben,
 mikor a hadsereg, a nemzetközi képviselő, a hit-
 tel és kereskedelmi forgalom irányítása tisztán
 azoknak maradt rendelkezése alatt, kik Magyar-
 ország állami önállóságának és függetlenségének
 esküdt ellenségei voltak evszázadokon át; nem-e
 természetes volt az a következtetés, hogy a ki-
 egyezést azok fogják a saját szájuk ize szerint,
 vagyis a végleges beolvastás felé fejleszteni, kik-
 nek kezében a fentérintett ellenállhatlan hatalmi
 tényezők hagytak.

Ma már ezt a kormányparton is belátják,
 sőt már be is merik vallani, mert akadt egy ma-
 gyar kormányelnök, ki elég ügyetlen volt azt
 hinni, hogy kívánsága dobra ütésével kényszerít-
 hetni fogja a közös kormányt ennek a publikált
 kívánságnak teljesítésére. Ebben azonban Bánffy
 szörnyen csalódott, mert Bécsben bizony a kör-
 mére koppantottak s mitsem törődtek azzal, hogy
 ezt ország-világ látja.

Hisz nem azoknak a centralista köröknek
 áll érdekükben megőrizni látszatát a törvénybe
 iktatott dualizmusnak, paritásnak, a magyar kor-
 mány befolyásának a külügyekre, hanem a magyar
 kormány, melynek csak ez a látszat ad lét-
 jogosultságot a nemzet szemében.

Nem is tegnapi keletű a magyar kormány
 függése az összbirodalmi kormánytól, csak hogy
 eddigi kormányaink elég ügyesek voltak ezt a
 függést leplezni s Bécsnek rájuk parancsolt aka-
 ratát olybá tüntetni fel, mintha az ő saját aka-
 ratuk lett volna; Bánffy azonban az ő szolnok-
 dobokai eszejárásával azt hitte, hogy neki még
 Béccsel szemben is lehet saját külön akarata s
 kipattantotta azt az eddig is nyílt, de mégis le-

tagadható titkot, hogy egész külön alkotmányos-
 ságunk csak humbug.

És ez fáj a mi tartományi autonomiánkat
 kezelő szabadelvű-pártunknak, mert most már
 mindenki be fogja látni, hogy az ország a ma-
 gyar kormány és az ezt támogató párt nélkül is
 csak éppen úgy, sőt még sokkal olcsóbban is el-
 kormányozódnék közvetlenül Bécsből, mint most
 az ő drágán megfizetett közvetítésével.

Köszörülük most rozsdás fegyvereiket, hogy
 a delegációban fejet veszik bőszi Kálnokynak, ki
 oly szörnyű módon blamirozta vezérüket s ezzel
 az ő tekintélyüket is, de nem hiszszük, hogy ez
 a nagy hadi készülődés valami sok fejfájást okoz-
 zon a külügyminiszternek, hisz nem ez az első
 hadizenet, mely dicsőítő bizalmi szavazatba lyukadt
 ki. Tavaly is harsogtak a tárogatók, hogy a ma-
 gyar delegátusok így meg amugy vádoltak pad-
 jára fogják ültetni Kálnokyt a miért az udvari
 méltóságokat leküldte szavazni a polgári házasság
 ellen, s a vége az lett, hogy bizalmat szavaztak
 neki; az idén se lesz másképp, mert könnyű ott-
 hon szidni az ellenséget, de bezzeg inainkba száll
 a bátorság, ha szemtől-szembe állunk vele!

De hát mit is használna az nekünk, ha Kál-
 nokyt elkergetnék? Jönne helyébe más, ki ott
 venné fel az elejtett fonalat, hol az elődje kezé-
 ből kiesett, mert így hozza ezt magával a
 rendszer.

Ha a kormánypartnak igazán szívében fekszik
 Magyarország államisága, akkor ne az embereken
 töltse boszuját, hanem vonja le logikailag helyes
 konzekvenciáját annak az immár általa is beis-
 mert igazságnak, hogy a hatvanhetes kiegyezés
 hazánknak az osztrák birodalomba való beolvast-
 tásához vezet.

Ennek egyedül helyes konzekvenciája pedig
 más nem lehet, mint a függetlenségi és 48-as
 párt közjogi programjának megvalósítása.

Ha a kormánypart magáévá tehette a mi
 pártunk egyházpolitikai programját, úgy a köz-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Alku.

A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája.

Szmrecsák főhadnagy egyedül volt; egészen
 egyedül. A pajtások csak estére jönnek a legénybu-
 csura. Nem is izlik jól a duhaj szomorúság, ha nem
 az éjszaka sűrű feketeségét rázza föl. A bor is job-
 ban hajszolja ilyenkor a vért, a leány szerelme is
 sokkal édesebb.

Késő délutánra hajlott az idő, de az egymás
 vállába fogódzó hópihék éles fehérre füstötték a ha-
 muszinú levegőt. Ott künn unalmában ásitózott az
 utca; üres volt egészen, elhalt a szava is. A szom-
 széd kávémérés küszöbére behúzódott valami utcalány.
 Rikítóan színes plüs-rongygyal takarta be magát.
 Talán még sohse érzett ekkora nyomorúságot ez a
 nagyon szegény teremtes. A bánat csatornáin át las-
 san utat vajtak a könyvek s összepamacsolták a rizs-
 port az arcán. Egy utca gyerek oda somfordált mel-
 léje s hirtelenében marokra vett hópamatot csapott
 a mertelen nyakába. A lány még jobban az ajtóhoz
 húzódott és hiszterikus remegéssel lassan sirt.

Szmrecsák az ablaknak könyöklöve valami Be-
 ranger-sanszont füttyült kelleetlenül. lustán. Érezte,
 hogy roppantul bolondd teszi édes önmagát. Kopott
 nótával akarja megolvasztani azt az ólomnehéz sulyt,
 ami a szívére, az agyára feküdt. Ahogy elnézte azt
 az utcalányt, nagyon keserű gondolat járt a fejében.
 Háttha vele is úgy bánt valaki, mint ahogy ő bánik
 Eszterrel.

A kis báró volt az első Szmrecsáknál. A ti-
 zenhét esztendő hadnagy, az officírsz korpának a por-
 topós bohóca. Szörnyen rátartti és szörnyen ostoba. Az

asszonykák megsimogatták a gyereket és nevettek
 ha maszatosan édes szavakkal a szerelemre fordult
 beszéde. A kisasszonykák édes titkokat bíztak rá, a
 mit a herr kameradéknak kellett megvinnie, mint a
 hogy ő teljes parádéval a pajtásait nevezte. Vagyis
 a kis báró a gimnazista polgári kuzennek volt a
 madoros kiadása.

Szmrecsák nem vette észre a tompult sötétségben.
 Az agyhártyájára rajzolódott képeket kuszán beszötte
 sűrű hálóval a gondolat pókja.

Holnap ilyenkorra Balla Margit a felesége lesz.
 Fázott a szíve, ha rá gondolt. Unalmasan szép, mint
 a legtöbb fiatal lány. Az arca üres bágyatag, az
 ives héjba takart szilvakék szemek okosság nélküli
 lélek tükrei. Az apja gabnaliferáns volt, most nábob,
 földes ur. Durva, lélek nélküli gépember, a ki a
 leányt is csak állati ösztönből szereti. Ha pedig len-
 holnapra Balla Margit a felesége nem lesz, utána
 főbelövi magát a pióca hitelezői miatt.

A kis hadnagy egy darabig győzte az unalmat,
 de aztán nagyot csörrentett a kardjával.

Szmrecsák elnyuló tekintettel nézett rá.

— Te fiu, volt-e már szeretőd?

A gyerek elpirult.

— Minek a kérdés, főhadnagy ur?

Vész hullámok futottak be a homlokát, a ha-
 lántékát.

— Mert nekem van, fiu, bevallom a nász előtti
 estén.

— Szép, kamerád?

— Mint a gránát virág, de mit értesz hozzá
 te, kolyók.

A kis bárónak hirtelenében eszébe jutott, hogy
 ez a titulus tulságosan kameradszerű, de lenyelte.

— Tartsd meg, főhadnagy ur, a feleséged mellett.
 Elhallgattak megint. Csönd, borulat volt a szo-
 bában mindenütt. A bambusz-butorokat egészen fe-
 ketébe csavarta az árnyék s szélesen kirojtozta a

padlózatot is. Az utcán halványkékiesen világított a
 hó s a lámpák fénye beleveszett a sűrű nyúlós ködbe.

Szmrecsák arra gondolt, hogy nálánál cudarabb
 ember még nem viselt aranybojtot.

A kis hadnagy titokban meggyűlölte ezt a sze-
 rencsés embert, a kinek a gazdag felesége mellé még
 szép szerető is jutott. Künn lassu zugással eleven lett
 az esti élet. Iromba, nehéz munkácsizmák ropogtat-
 ták a szürkefehér havat.

A garnizon-parancsnok akkorára már Szmrecsák
 menyasszonyára emelte a pezsgőshabos poharat. A
 cigányok tust húztak, a jókedv lassan tántorogni
 kezdett.

Mikor az éjszakába szürke csikok pattantak,
 Szmrecsáktól az utolsó vendége is elbucuzott. A
 hajnal éles lehellete megbontotta fejében a bortól
 gomolygó sűrűsödött gondolatokat. A szemei a fakó
 gyűrű mögé mélyen visszahúzódtak; száraz, gyűrű-
 dött volt az arca. A koponyáján belül gyulladást
 érzett s szétszaladt minden porcikájában; tüzet fogott
 minden csipetnyi pórus a testében.

Szmrecsákban megfogódzott a férfi büszkesége,
 kezét fogott a katonabecsülettel.

Nem fogja addig a Balla Margit kesere husni
 a gyűrűt, amíg maga hírül nem adja est Eszternek,
 a szeretőjének, a fia édesanyjának.

Belépett az apró kuriára. Az udvaron két szem
 béres villázta az almot. Többen nem voltak az egész
 gazdaságban. A nyolcvan holdas nagyságos ur a
 nagy szobában pipázott. A fejét beletemette két cson-
 tos tenyerébe. Szomorúságos volt minden, bánatos
 volt minden, sötét, mint a nagyságos ur ábrázata.
 Mintha mindennek szája nyílanék, mintha minden
 úgy fogadná: rosszkor jössz ember, mért jöttél ember?
 Bizony baj van, nagy keserűség van. Imhol Esz-
 ter, a szépséges kisasszony hervad, fonnyad, talán

jogi programunkért még annyira sem kell fáradnia, ott lóg az azon a szegen, melyre Tisza Kálmán a fuziókor akasztotta, csak le kell onnét venni és segítve lesz az országon is, meg a párton is.

* Hasai általános biztosító részvénytársaság. Ennek az új társulatnak alaptőkéje egy millió forint, a melyből 500.000 forint tényleg be van fizetve. A hivatalos bemutatás szerint a vállalkozás azzal a kimondott céllal indul, hogy kiválóan a földművelő polgárság szolgálatába álljon és dusan rendelkezik a gyors siker minden feltételével. Másodiknak lép a tisztán magyar biztosító vállalatok sorába és a statisztika mutatja, hogy a biztosításnak felette kívánatos és mentül teljesebb népszerűsítése érdekében határozott szükség van rá. Teljes függetlensége is jelentékeny jövőt jósol a vállalatnak, a mely a díjak megszabásában egészen szabad. És ezektől a momentumoktól eltekintve, olyan országban, a hol az épületeknek kétharmadrésze még nincs biztosítva, az agrárbiztosítás fejletlen, az állatbiztosítás meg még sincs, már közgazdasági szempontból is nyereségszámba megy az ilyen új társaság. A társaság élén nem kisebb ember áll, mint Kossuth Ferenc.

Hírek.

Pécs, 1895. május hó 9

(Pécs város közigazgatási bizottsága) ma d. e. 10 órakor tartotta rendes havi ülését 15 bizottsági tag jelenlétében, mely rövid felőrá alatt leporgette az eléje utalt dolgokat. A polgármester jelentése szerint a közigazgatási iktatóba április hónapban 2060, a kapitánysági iktatóba 1588 ügydarab érkezett be. Bűnügy volt 2, vétség 21, kihágás 52, kötött utlevél kiállítatott 53, iparigazolvány 19. Letartóztatva volt 98 egyén. A vagyonbiztonság teljesen kielégítő volt. A pécsi vendéglőkben 470 egyén fordult meg. A központban működő községi bíróság nál 280 panasz adatott be és 64 végrehajtás fogantatott; a bányatelepi községi bíróságnál 68 panasz lett beadva és 37 végrehajtás fogantatva. A főszékhelyen 368 helybeli illetőségű hadköteles közül beoroztatott 45, a póttartalékba helyeztetett 11, távol volt az I. korosztályból 29, a II-ikből 45, a III-ikből 31, teljesen ismeretlen az I. korosztályból 29, a II-ikből 17, a III-ikből 22. Utadoban befolyt 923 forint 73 kr., vagyis 406 forinttal kevesebb, mint a múlt év hasonló időszakában. Tóbiás Ferenc, Mahovetz Károly, Löffler József és Wagner Gyula hadköteleseknek kivételéseitől és nősülési engedély iránti kérvénye pártolólág terjesztetik a honvédelmi miniszterhez. Egy pár miniszteri rendelet felolvasása és a többi szakelőadók rövid jelentéseinek tudomásul vétele után az ülés fél 11-kor véget ért.

mire az az édes arcú baba abban a faragott bölcseben mamának mondhatná, már nem lesz. Bizony ugy lehet.

Eszter köves arccal bámult az ürességbe. Talán semmire sem gondolt. Nagy, nagy fájdalommal elakad az ész, nem billen és vastag héjjal vonja be a sötétség.

Szmercsák beszélni akart, de beleakadt a szó. A nyolcvanholdas nagyságos ur ahogy meglátta, neki ugrott, ököltre csavarta a kezét. Szemétől szembe álltak. Az öreg torkán csak hangrongyok férték ki. Nagysokára meggyurta a szavakat, zihálva kinosan.

— Főhadnagy, te gazember vagy, aranyzsinóros kerűd!

Szmercsáknak a nagy belső zugásban is megmaradt annyi öntudata, hogy ilyenre a kardéllal kellene felelni.

Mikor oda kapott, belenézett az öreg csontfehér arcába, lassan megfordult, elment szó nélkül.

Szépségesen akarta megírni a levelet, bele is kapott, de sokszor. Az idő gyorsan forgott, már közel volt az esketés órája. Utoljára is csak annyit irt a menyasszonyának:

„A fiam az édes anyját követeli, az édes anyja meg a nevémet. Én neki adom. Isten veled!”

A gabnaliferánsból lett földesúr dupla csöves puskával kereste az nap a vőlegényt. Szmercsák meg a kis bárót hajszolta napestig. A cukrászdában ráakadt, a mint a kassza fehér lapján áthajolva, a puderosított haju kisasszonyt cirógatta. Rátámadt nagy gyorsasággal:

— Te fiu, az este nem az én pénzemen mulatatok. Azt hittem, mára ezerszer annyi lesz. Ha ki-segítenél...

A kis báró, akinek a nagy meglepetéstől lecsuszott a csipetűje, rábámult a botránnyhőre. Még hópöngött a hangja, mikor hideg lassúsággal odamondta:

— Sajnálom, hogy nem lehetek a főhadnagy ur szolgálatára.

— **(Esküvő.)** Zoltán (Vukailovics) Vilmos földünk lapunk volt munkatársa, jelenleg győrmegeyi leveitáros és a „Győri Közlöny” felelős szerkesztője, e hó 5 én tartotta esküvőjét Győrről Gaár Mariika kisasszonnyal. Az ifjú pár ez idő szerint városunkban tölti a mézesheketet.

— **(Pécs város közegeességügye)** a lefolyt április hónapban — mint a főorvosi jelentésből kitűnik — bár némi javulást mutat az előző havizhoz képest, de a nagymérvű halálozási esetek miatt kedvezőnek éppen nem mondható. E hónap tulnyomólag a légzőszervek bántalmi grasztáltak. A kórházi betegforgalom 186 főnyi apadást mutat, mert az előző hónap 873 betegével szemben áprilisban csak 687 beteg ápoltatott a 3 pécsi kórházban. Élve született április havában 107 gyermek, meghalt 120 egyén, így tehát a halálozási esetek 13-mal mutának felül a születéseket; de ha e számból levonjuk a kórházban elhunyt 17 idegen illetőségű egyént, a szaporulat 4 főre rug. Április havában házasságra 16 pár lépett. Dajkaságba 13 gyermek adatott ki, közköltésben 124 egyén látatott el gyógyszerekkel. Az élelmi piacok naponta megvizsgáltatnak, kifogás egy alkalommal sem merült fel. Április folyamán 29 éjjeli pillangó fogatott be, a kik valamennyien a kórházban nyertek elhelyezést.

— **(Tanulmányi kirándulás.)** A helybeli Porges féle kereskedelmi középiskola tanulói ma délután tanáraik, nevezetesen Zsámár Lajos, Roboz Ármin kíséretében a város határán levő légszeszgyárat és villam telepet tekintették meg. A légszeszgyári igazgató és tanáraik szellemes magyarázata, az ott levő dolgok megtekintése világos képet tárt a tanulók szeméi elé; a könyvből tanult dolgoknak látva praktikus oldalát is, szerzett ismereteiket annál jobban érvényesíthetik. Nagyon üdvösek az ilyen kirándulások, különösen szakiskolában.

— **(A városi árvaszék ügyforgalma)** április havában készpénzben 13.955 forint 75 krt, értékpapirokban 91.990 forint 70 krt, magán kötvényekben 418.369 forint 39 krt tett ki. Felszabadult a gyámság alól 23 egyén, kiknek részére 21.424 forint fizettetett ki. A lefolyt hónap jelzálogi bekebelezés mellett 3600 forint árvatari kölcsön adatott ki pécsi polgárok-nak 5% kamat mellett. A gyámpénztár április 16-án váratlanul megvizsgáltatván, minden a legnagyobb rendben találtatott. Restancia nincs.

— **(A tragedia folytatása.)** Megirtuk Szily József 13-as számú közrendőr gyászos halálát, ki szolgálati fegyverével vetett véget életének. A hátrahagyott nő, Vadász Etelka, kit a szerencsétlen rendőr halála okozójának tartottak, ki, mint értesülünk, mint cseléd volt alkalmazva Szilynél, annyira szívére vette szegény gazdája halálát, hogy tegnap délután 5 óra tájban Petrezselyem-utcai lakásában meg akarta magát mérgezni. Egész nap gyanusnak tünt fel a lakók előtt Vadász Etelka viselkedése s — szem előtt tartották. Délután bezar-

Szmercsáknak a két arany csillagjába kerűtt az a pár száz forint. Bele nem számítva a másfél esztendő brigádot.

Mikor elcsukták, a kis báró megsajnálta, becsempészett a szobájába egy revolvert. Szmercsák jó fiu volt. Ugy dukál, hogy segítsünk most a kamerádon.

Egy ólomdarab majd kihúzza a bajból. Szmercsák pedig a gyerek után lóditotta a fegyvert.

— Sajnálom, főhadnagy ur, de asszonyom van, meg kis fiam.

A hadbíró teljes parádéval tépette le a főhadnagy ur csillagjait. Mikoron kilépett az ajtón s a kürtösök tele tüdővel a szélnek adták a hirt, hogy Szmercsák közlegény most megy szuronyok közt a brigádba, nem fájat neki, nem hasogatta egy a keserűség, mint a mikor a parancsnok felköszöntötte a mátkáját, meg őt, Szmercsák főhadnagyot, a kedves cimborát.

A szegyenét hirdető trombitásokat elfeledte már a cella ajtajánál. Elfeledte azért a csöpp bölcseért.

Kalászt eresztő langyos nyári estén a kis bárót, a ki már akkorára főhadnagy vala, meglökte a szomszédnéja, Balla Margit. Hogy felesége, vagy menyasszonya volt-e, vagy csak unalomból kurizált-e neki, azt nem lehetséges tudni.

— Ismerős az az ember...

A tiszt ránézett a szomszédos sarokban fagyaltatózó kopott szalon kabátos emberre, meg a perkál ruhás feleségére.

— Der vágabund? Frűher oberleitnant Szmercsák.

Hamarosan vizzel öblintette ki a száját a neve után.

Egy sugár, szalmasárga haju, elevenképű fiu meg éppen akkor egy halom gazvirágot hozott az édes apjának, a Szmercsák dijnoknak.

Benedek Árpád.

között, s a jó előre elkészített gyufaoldatot minden habozás nélkül felhajította. Néhány perc műve volt, és Orbán Imre a házban levő cipészmeister, ki a nőt különösen figyelemmel kísérte, segítségére sietett az öngyilkos leánynak. ecettel s tejjel gyors, s mondhatni sikeres előorvoslatot alkalmazott a már önkívületben levő Vadász Etelkán. Rögön értesítették a rendőrséget s a biztos haláltól részben már is megmentett leányt a városi kórházba szállították.

— **(Ujtások a csendőrség öltözékén és felszerelésén.)** Ő felsége legfelsőbb jóváhagyásával a csendőrtiszt dolmány ujjakon a zsinórozás elmarad és olyan paszomány és sujtás díszítés lesz, mint a honvéd tőzisztisztek atilláin, az ujj hátsó részén alkalmazott gomb azonban megmarad. A törzs és főtiszti kalapon a mostani cimere helyett a honvéd huszártisztek csákoín rendszeresített cimere lesz. A törzs és főtisztek dolmányán a hátrész világos buzérvörös szegélyezés az ujjak hátravarrásában is folytatottatik. A jelenlegi tiszt forgópisztoly helyett a lovas csendőrökéhez hasonló forgópisztolyt kapnak. A számvívő tiszt kalap cimere ugyanolyan lesz, mint a huszár tiszté. Ezek dolmánya, zubbonya és köpenye világoskék hajtókával és szegélylyel látatik el. A kékszürke pantalló világoskék szegélyzést kap. — A legénység kalapján a honvédhuszár legénységi csákcimere alkalmaztatik. A buzérvörös szegélyezés a dolmány ujjak hátravarrásában szintén ujj lesz a tisztéknél. Köpenyt nyárit és téli kapnak. — A járőrvezetők, megkülönböztetésül, jelvényt kapnak, mely aranyzsinű fém kokárda világos buzérvörös kö-zép mezején a magyar szent koronával.

— **(Diszes temetésben)** részesítették Szily József rendőrt, ki önmaga oltotta ki életét. Jelen voltak Vaszary Gyula főkapitány vezetése alatt az összes rendőr tisztviselők s közrendőrök. Diszes koszorut helyeztek a halott koporsójára s így kísérték ki örök nyugalma helyére a — temetőbe.

— **(Fegyveres utonállók.)** A Paks és Tolna között elhuzódó országuton a napokban éjjeli 11 órakor fegyveres utonállók támadták meg Halbrohr Mór csámposztai ispánt, ki azonban szerencsésen megmenekült. Az ispán ugyanis nem vesztve el lélekjelenlétét, amint az utonállók kocsiját körülfozták, hirtelen a tüzesvérű lovak közé vágott, mire azok az utonállók egyikét elgázolva, tovább futva vitték az ispánt. A fegyveres utonállók erre a kocsit után lóttek s a golyók csupán az ispán kalapját rőpítették le. A paksi csendőrség másnap három dunaszentgyörgyi egyén személyében elfogta az utonállókat.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi keresztre ujjában adakozott Krásznonyi Ferenc légszeszgyári igazgató 5 frtot.

— **(Öskori leletek.)** Baranya-Mágoacson, mint levelezőnk írja, a napokban házépítés közben egy teljesen ép sirboltra bukkantak, a melyben egy csontvázat, egy nagy öblös korsót s egy rozsdás karperecet találtak. A munkások az egésznek nem tulajdonítottak nagy becsot, a csontvázat szétszörték, a karperecet eltörték, a sirbolt hatalmas köveit felhasználták, csak a korsó maradt meg, mert az odaváló jegyzőhöz kerűtt. Mágoacson gyakoriak az efaite leletek s egyáltalán nem ártana, ha egy ahhoz értő szakember randulna le, hogy ott ásatásokat végeztesse.

— **(Kalandos lovak.)** Tegnap este történt 9 óra tájban, hogy két kalandos természetű ló, meg-unva az istálló nem épen kényelmes berendezését, kikivánczozott a holdvilágos utcára sétálni. A mit gondoltak, meg is tették. Egy ideig párosával haladtak fel az apáca-utcából jövő Vörösmarthy-utcán, de mégis mást gondoltak. Egyikük lesbe állt a Kött-sarkán, a másik pedig, egy jól táplált pej, nem tudni kíváncsiságból-e, avagy az illatos zab szagára, a Mária utca sarkán levő fűszerkereskedés ajtaján nézett be, természetesen a már aludni készülő segédek rémületére, kik az eféle vevőkhöz nincsenek szokva, végre megérkezett a lovak hanyag gazdája s a könnyen bajt okozható állatokat porázon haza vezette.

— **(Pörüljárt szeladon.)** Mikor először meglátta Taszi a későbbi ideálját, ép egy nagy dinnyre alkudott. Nézte percekig, hogy vesződik szegényke azzal a kövér kofával:

— Adja kérem 35 krajcárért, hisz nem ér többet.

— Mit, ez nem ér többet? — 40 krajcár, ha tetszik, ugy oda adom a kisasszonynak, de másképp nem lehet.

Bimbi, — mert ugy hívták szűlei Taszi ideálját otthon — végre 38 krajcárért megvette a nagy zöld gömböt s haza vitte ő maga. Azóta minden nap találkoztak a piacon. Taszi cigarettázott, Bimbi meg vásárolt: — végre egy ősi napon észre vették egymást s Taszi, — isten tudja honnan vette a bátorságot — oda állt a leányhoz s bemutatta magát:

— Taszi Tódor jogász vagyok, rég óhajtottam Nagysádot megismerni, — ne vegye rossz néven...

— Kérem — mondja fülig pirulva Bimbike — én nagyon örülök a szerencsének, de — de — a mama talán...? Különb legyen szives Taszi ur — ugy-e így hívják? — vigyázzon egy kicsit a kosárra — jövők mindjárt? Mit volt mit tenni, Taszi Tódor, lovagias ember, nem szokta a hölgyek kívánságait megtagadni — oda állt bakternek a kosár mellé. Várt néhány percig, majd egy óra is eltellett, de az ideál csak nem jött. Oda álltak később kollegái is, kiknek azonban nem tűnt fel a kosár. Bimbi csak nem jött. Végre megunta a dolgot, ott hagyta társait is, meg a kosarat is — hadd vesszen el — ő nem hordár! Azóta Taszi ur nem mutatkozik be védtelen leányoknak az utcán

— (Halálozás.) Koszoru Erzsébet 20 éves hajdon hosszan tartó betegség után f. hó 7-én az esti órákban meghalt. Temetése f. hó 9-én volt a Kaposvári-utcai halottas házból. — Gesztler Mariska, Gesztler Mihálynak, a Littke L. féle pezsgógyár pincemesterének leánya 17 éves korában mártírban meghalt. Temetése szombaton d. u. 4 órakor lesz.

— (Közdok Pécsett.) Mint a városi közigazgatási bizottság mai ülésén Dragonescu Döme pénzügyigazgató jelentette. Április havában Pécs város területén egyenes adók címén 13.703 frt 54 kr. folyt be. Január 1 től április végeig pedig 190.961 frt 65 kr, a mi valamivel kedvezőbb eredmény, mint a múlt év hason időszakában.

— (Angyalcsinálás Monyoródon.) Erkölcsileg elbotlott egyén Oberritter Mária monyoródi 19 éves hajdon, ki három éven keresztül három izben lett anyává. Megvetéssel viseltetett az egész falu Oberritter Mari iránt, végre e megvetés csakugyan helyén volt, mert e kegyetlen leány harmadik gyermekét meggyilkolta. A dolog úgy történt, hogy a megesejt hajdon ártatlan gyermekét atyja szülőjébe vitte, ott megfojtotta s — elásta. A falu népe előtt feltűnt a gyermek eltűnése, jelentést tettek a csendőrségnél, ki el is fogta a kegyetlen Oberritter Máriát.

A prüsszentésről.

Prsst! Kedves egészségére! Köszönöm! — Minő jelentéktelen valami a prüsszentés! gondolja magában az olvasó; hát még erről is lehet írni? Lehet bizony, még pedig háromféle szempontból: emberismereti, egészségi és társadalmi szempontból. De miután a prüsszentés az orrtól elválaszthatatlan, erről is kell, hogy szóljunk!

A mennyi az ember, annyiféle az orr is; van nagy, kis, horgos, sas, fitos, görög, pisze orr stb. — s igen sok esetben talán biztosabb ítélet hozható az ember orráról, mint kézírásáról; ennél fogva ha a nevetés jellemző, nemkevésbé a prüsszentés is. Sokan — ha szaglási idegük ingerült állapotban lévén, prüsszentésre készítenek — a zsebkendő után nyulnak, elfödik vele arcukat és suttymban bele prüsszentenek. Meglehet, ez az illem szabályaihoz tartozik, de én az olyan embereket nem szeretem, a kik zsebkendőbe prüsszentenek; más visszatartja egészen, s elfojtja prüsszentését, no de ez már bizonyosan alattomos; némelyik meg olyan hangosan prüsszent, hogy az ablak is megrecszen bele, ez indulatos, heves, sértegető természetű; ismét mások természetesen, illedelmesen prüsszentenek, azaz: sem nem kurjantanak hozzá, se el nem fojtják; az ilyenek egyenes, őszinte, jó szívű emberek. Mióta azonban a prüsszentés, illetőleg a reá köszöntés divat tárgya lón, sokat vesztett jelentőségéből. Az örökös — „kedves egészségére!“ — és köszönöm alásan! — megkimélése végett, sokan már nem is prüsszentenek, s ebből bizton csak azt lehet következtetni, hogy az illető divathős, s ha prüsszent, náthája van, vagy pedig tubákolt. A második esetben az a legkomikusabb, ha köszönt az ember, hogy mindjárt megkéremalásolják: „Óh! hiszen csak náthás vagyok! pedig talán ekkor leginkább elkel az egészségére kívánás, miután a köszöntés ilyenkor eredetének és társadalmi jelentőségének legjobban megfelel!

Az emberi testnek egyik része sem jó annyiszor említésbe, mint éppen az orr, s nem tulzott Nagy Ignác, midőn azt írta: „az orr az embernek legfeltűnőbb része, mert akkor is feltűnik, ha nincs!“ Ha valakit bosszantanak, mindjárt eszünkbe jő az az orra „ennek ugyan borsot törtek az orra alá.“ Nagy befolyással van az ész-, a tehetség- s belátásra is, mert aki ezen tulajdonokkal nem bír, kiteszi magát annak, hogy az orrát örökös szemére lobbantják „nem lát tovább az orránál.“ Az ivásban mérsékletlenség, a rendetlen életmód legkitűnőbb cégere az orr; az iszákos rendszeren réz és virágművelővé válik, habár nem is kedvelője az említett tárgyaknak; virágos kertje, rézbányája az orra lesz: „rezes az orra, virágzik az orra.“ A közelmúltban

meg már meg sem elégedtek egy orral; némely embernek igen sok orra volt amennyiben másoktól „orrot kapott.“ Mindebből kitűnik, minő jelentékeny szerepe jutott a prüsszentésnek és az orrnak.

Igen jól emlékszem tanuló koromban, ha tanítónk elprüsszente magát a kathedrán, azonnal felállt az egész osztály, s fennhangon kiáltá: „Kedves egészségére!“ — Ekkor keletkezett bennem a vágy, megtudni a köszöntés okának eredetét. Hogy ez igen régi lehet, arról gyanitom, mert a régiek a felebaráti szeretetnek sokkal buzgóbb apostolai voltak, mint a mostaniak, s így minden lehető alkalommal jót kívántak egymásnak; míg korunkban, az önzés e századában, a nem köszöntést divattá tévék. Any nyit tehát tudtam, hogy a köszöntés igen régi lehet de ennek eredetét mi idézte elő, míg kötelességé, később szokássá, aztán illemmé, végre divattá vált, „okáig nem tudhattam meg; kérdezősködtem, olvastam... mind hiába! — míg végre, — nem tudom bizonyosan ha hallottam, vagy olvastam-e, s ennél fogva bocsánatot kérek, ha a kutfőt meg nem nevezhetem — megtudtam! Álljon itt a monda, azok számára, kiknek még róla tudomásuk nem volna.

Midőn az Olympus isteneinek tanácsa az ember alkotását elhatároza, a halandóságot rendelé el számára; sőt még az életet is legrövidebbre szabták oly formán, hogy mindenki csak addig élhetett, míg el nem prüsszentette magát. Tehát az első prüsszentés halál is volt. Az emiatti elégedetlen emberiség Zeüshoz az életidő meghosszabbításáért esedezett. Hosszas kérés után, az istenek tanácsa meghallgatván kérésüket, meghosszabbították az ember életét oly feltétel alatt, hogy habár prüsszentenek, tovább is élhetnek, de egymásnak mindenkor azt kívánják, hogy „kedves egészségére“, de a kinél ezt elmulasztják, vagy a prüsszentő azt meg nem köszöni, azonnal meghal, vagy az elmulasztó, vagy a meg nem köszönő. Alig távoznak el Zeüs színe elől, nagy feszültséggel les ték az első prüsszentést. S íme egyik közülök elprüsszenti magát, roppant „kedves egészségére“ harsant reá, s ő nem halt meg. A próbával teljesen meg voltak elégedve, elszéledtek, kiki dolga után látott. De a kóborló nomád, vadász, halász és pásztor népek tudván bár, hogy tovább is élhetnek, mégis a legnagyobb félelemmel prüsszentettek, miután életmódjuk miatt gyakorta megtörtént, hogy a prüsszentőnek senki sem volt közelében, a ki „kedves egészségére“ kívánta volna, s azonnal meghalt. E félelem miatt kezdettek lassanként csoportosulni, családdá, törzssékké és később nemzetekké alakulni, hogy így az életet biztosabban élvezhessék.

S így a prüsszentés a társas élet első tényezője lévén, valóban halátlanság a köszöntést elhallgatni, ha mindjárt a divat által kényelmetlennek talált „köszönöm“-mel is kell reá felelni.

Ny. Nagy Ákos.

TÁVIRATOK.

— **A király Pólában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Monarch“ nevű új páncélos hajó vízrebocsátása nagy ünnepekkel mellett ment végbe ma Pólában. Sterneck b. tengeri nagykövetségének a vízrebocsátás előtt kikérte erre a király engedelmét, a mi megtörténvén, Mária Terézia főhercegnő megkeresztelte a vas-kolosszust, a melyet ezernyi „Evviva“-kiáltások közt vízrebocsátottak. Ő felsége az engedelem megadásakor Sterneck beszédére felelve, dicsőreleg emlékezett meg a hadi tengerészetről; utána Mária Terézia főhercegnő mondott beszédet.

— **Osztrák lapvélemény az egyházpolitikáról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Fremdenblatt“ mai esti lapja írja, hogy tanácsos Ausztriában az egyházpolitikát nem bolygatni és a szentszékekkel való jó egyetértést meg nem zavarni.

— **A szerb kormány lemondása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy a miniszterium ma reggel benyújtotta lemondását Sándor királynak.

— **Tüszurások Bánffy bárónak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi „Matin“ jelenti: Bizonyára ritka eset, hogy egy ország nagy követe exkuzálja magát az előtt, a kit kormánya bocsánatot kért, a miért Bánffy b. a nuncius szemé lyében a pápát megsértette. Egyébként ezt a hirt a külügyminiszter ma megcáfolja ismert könyomatosá-ba.

— **A szocialisták kiáltványa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Népszava“ című munkálapban megjelent „Magyarország jogtalan népéhez“ feliratu kiáltvány miatt ma tartották meg a budapesti esküdtszék előtt a tárgyalást. Vádlott Pfeiffer Sándor magánhivatalnok. Ítélet még nincs.

Művészet, irodalom.

Milleniumi történelem. Az „Athenaeum“ r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története“ című 10 kötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) első kötetét méltó elismeréssel fogadta ugy a komoly kritika, mint a magyar olvasó közönség, mely immár tisztá képet bir magának alkotni arról a nagyszabású műről, a mivé ez a vállalat, az első kötet után ítéelve, ki fog fejlődni. Ezen kedvező hangulat hatása alatt indul most utnak a második kötet két első füzeté, mely a sorozatban 22. és 23. számokkal van jelölve. A második kötet főcíme: „Magyarország az Árpádházi királyok alatt“. Írta: Marcali Henrik kiváló történetbuvárunk. Est a második kötetet rövid előszó nyitja meg, melynek remek inicianélját: „Egyház alapkövének letétele“, Vágó Pál rajzolta. Az első könyv: „Küszdelem a nemzeti függetlenségért“ cím alatt Péter és Aba Sámuel, a pogány lázadás, a trónviályok történetét tárgyalja lehetőleg kimerítően, az összes történeti adatokat nagy szorgalommal egybeállítva és kritikailag feldolgozva. Ezekhez a füzetekhez is pompás műmellékletek vannak csatolva: „Szent Margit sárdába lép“ Székely Bertalan nagyszerű falfestménye a pécsi székesegyházban; a „Morvamesző“ látképe; „Szent-László ereklyetartó mellszobra“ a győri székesegyházban; a „Tatárok betörése“ romok hasonmás Turóczi krónikájának augsburgi kiadásából. A szöveg közé pedig annyi sok szebbnél-szebb kép van nyomtatva, hogy csak a főbbek felsorolására szorítkozhatunk. Így „Strassburg középkori képe“ Schedel Világkrónikájából, ugyanonnét „Regensburg középkori képe“, Ménfő falu és „A ménfői csatátér“ és a „Mátraaja Saárnál“ látképe Caerna Károly eredeti rajzában. A salzburgi bencés kolostor mizekönyvéből két érdekes kép van bemutatva. Ezen kívül ezekben a füzetekben be vannak mutatva a bécsi krónikának összes képei, a melyek erre a korra vonatkoznak. Egyes füzet ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr., félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Legszebb kivitelű valódi ezüst, vagy aranyból kimetszett dombormű monogramok és egyéb ékítmények ezüst, arany tárgyakra, valamint bőrtárczák és albumokra **Schönwald Imre** ékszerész, saját vésnök műtermében legszebben, gyorsan s jutányos áron készíttetnek.

Schönwald Imrénél
Pécsen, Király, fő-utca a hatyru épületében

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

Május 9-én.		
Buza kőszáru	7.46	Magy. nyereséménysoraj. 162.50
„ tavaszra	7.46	Tiszassabályosásköics. 149.50
„ őszre	7.43	Oszti papíráradék 101.50
Rozs	6.72	„ arany 103.50
Árpa	6.40	„ korona 101.50
Kukoricza	6.93	1864-iki sorjegy 198.50
Zab	6.20	Magy. vörösa ker. soraj. 11.—
Káp. repce	12.05	Osztrák 17.50
Magy. aranyáradék	123.—	Olasz —.—
„ koronááradék	99.—	Bazilika-sorjegy 8.20
Regálékötvény	101.—	Jósziv-sorjegy 2.90

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.	
Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B.-Bródól	1817. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombavárról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B.-Bródól	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. — p.
B.-Bródól	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:	
B.-Bród felé	1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovoze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1815. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombavár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1818. sz. szem. von. este 8 óra 13 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTÁV Felelős szerkesztő PLEININGER FERENCZ
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések

Csak 2 előadás!

Vasárnap, május hó 12-én a Hattyu teremben nagy

papagály-és kakadu-előadás.

Legnagyobb idomítási ujdonság.

Délután 4 órakor előadás tanulók számára.

Este 8 órakor disz-előadás.

Jegyek válthatók péntekig Telegdi Ármin papirkereskedésben a Hattyu épületben; szombaton d. e. 10-től d. u. 2 óráig és vasárnap d. e. 10 órától az előadás megkezdéséig a Hattyu pénztáránál.

Helyárak a délutáni előadáshoz: I. hely 1 frt, II. hely 60 kr, III. hely 40 kr, állóhely 30 kr. Tanulók szelvények mellett ennek csak felét fizetik.

Helyárak az esti disz-előadáshoz: I. hely 1 frt, II. hely 80 kr, III. hely 60 kr, állóhely 40 kr.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Elismert legtisztább
alkalikus

KRONDORFI SAVANYUVIZ

asztali-
és gyógy-viz

orvosi tekintélyek tapasztalata szerint kiváló gyógyhatással
bir **köhögés és rekedtségnél, tüdő-, gyomor- és hólyaghurutnál,**

Borral vegyítve felséges ital.

Magyarországi Főraktár: **Bauer Lajos és testvére Budapest, Arany János-utca 9 szám.**

Kapható Pécsen: Grünhut és Hirschler, Köszl János, Simon János, Eizer János, özv. Reeh Vilmos né és Spitzer Sándornál. 233.

252. szám.

ár. 95.

Pécsváradai járás Főszolgabirájától.

Árverési hirdetmény.

Baranyavármegye árvaszékének f. évi ápril hó 26 án 5736 szám alatt hozott határozatánál fogva néhai FISCHER GYÖRGY kiskoru árvája tulajdonát képező, a **monyorodi 15, 59, 201, 243 és 329** számú telekjegyzőkönyvekben felvett 40 és 41 számú ház s ahhoz a mai telekkönyvi állapot szerint tartozó $\frac{1}{4}$ telkü birtok, teher és szolgalmjog mentesen, és szintugy 2 ló, 1 tehén, 2 sertés, több birka, koci és egyéb házi eszközök, önkéntes árverésen eladandók lévén, az evégből megtartandó árverés határnapjául **folyó évi május hó 22-ik napjának d. e. $\frac{1}{2}$ 9 órája Monyorod község birája házához** ezennel kintűzetik.

Miről venni szándékozik azzal értesítettnek, hogy az ingatlanok kikiáltási ára 2850 frt, mely összeg 10%, a az árverezők által bánatpénzül leteendő, hogy továbbá a vételár három részletben és pedig $\frac{1}{3}$ rész az árveréstől számított 30 nap alatt, a második rész 3 hó és az utolsó rész a bánatpénz leszámításával 4 hó alatt fizetendő le 7% kamatokkal együtt a megyei gyámpénztárba és hogy végre a részletesebb árverési feltételek a községi birónál MONYORODON, a körjegyzőnél SZEDERKÉNYBEN és a főszolgabirói hivatalnál PÉCSVÁRADON a hivatalos órák alatt betekintheők, illetve megtudhatók.

Kelt Pécsváradon, 1895. évi május hó 4 én.

Seh Károly,
főszolgabiró.

Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyári raktára Pécsen.

Ajánlom a nagyérdemű közönség szives figyelmébe Pécsen

legnagyobb raktáramat

izléses és legegánsabb kivitelű mindennemű

kész férfi- és gyermek-ruhákban

igen olcsó áron.

A ruhák Bécs egyik legelőkelőbb szabó műtermében készülnek és így szolid készítésük, ugy divatos kiállításuk a legmagasabb igényeket kielégíthetik.

Mérték szerinti megrendelések elfogadtatnak és legpontosabban eszközöltetnek.

Tévedések elkerülése végett különösen hangsúlyozom, hogy üzlethelyiségem ideiglenesen **Bazár épület**

udvari helyiségében a „Gazdák tejesarnoka” mellett van.

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.